

Plébániánkon ilyenkor 2022. május elején tartjuk az elsőáldozásokat. Ezért különösen is időszerűek Jézusnak a kenyérszaporítás után elmondott szavai: *„Én vagyok az élet kenyere. Aki hozzám jön, nem éhezik többé, és aki bennem hisz, nem szomjazik soha”*. Az *„Én vagyok”* kijelentései utalások a Mózesnek adott ószövetségi Jahve névre. Az Atyával való azonosságára hívja fel ezzel a figyelmet, ahogy mondja is az előzőkben: *„Atyám adja nektek az igazi mennyből való kenyeret. Mert Isten kenyere az, aki a mennyből száll alá és életet ad a világnak”* (Jn 6,32-33). – Tehát az élő Jézust vehetjük magunkhoz a szentáldozásban. Ahogy Túrmezei Erzsébet is írja *„Kenyérenek jöttél”* című karácsonyi versében:

*Kenyérenek jöttél éhező világba,
világosságnak sötét éjszakába,
fényes hajnalnak, örök ragyogásnak,
vak zűrzavarba bizonyos tanácsnak.
Jöttél útnak, igazságnak, életnek,
s kicsiny gyermekként jászolba fektettek,
Jézus, Jézus!
Mért sínylődnénk hát éhezve, szegényen,
mért tévelyegnénk világtalan éjben
tanácstalanul és halálraváltan
és úttalanul a hazug világban,
amikor benned mindent megnyerhetünk,
kis jászlad elé odatérdelhetünk,
Jézus, Jézus!*

Jézus nyilván a mennyei vágyainkat beteljesítő kenyérről beszél, s ezt meggyőzően tanítja, hiszen itt is kijelenti, hogy a mennyből szállt alá, örök életet és feltámadást ígér a hittel befogadóinak. Hasonlóképpen ír erről a Jelenések Könyvének szerzője: *„A trónon ülő közöttük lakik. Nem éheznek és nem szomjaznak többé, ... mert a Bárány... az élő vizek forrásához vezeti őket...”* (Jel 7,16-17).

Jézus a samariai asszonynak is kijelenti: *„aki abból a vízből iszik, amelyet én adok, nem szomjazik soha többé. Az a víz, amelyet én adok, örök életre szökő vízforrás lesz benne.”*(Jn 4,14).

Még nyilvánvalóbb ez a sátoros ünnepen tett felhívásakor: *„Ha valaki szomjazik, jöjjön hozzám és igyék! Aki hisz bennem, annak a szívéből, az Írás szava szerint, élő víz forrásai fakadnak”* – Ezt pedig a Lélekről mondta, amelyben a benne hívőknek kellett részesülniük. A Lélek ugyanis még nem jött el, mert Jézus még nem dicsőült meg. (Jn 7,37-39).

Akik már befogadtuk a Szentlelket, engedjük, hogy indítson bennünket a misszióra. Küldjön oda azokhoz, akik még éheznek és szomjaznak utána. Hiszen ez a boldogságunk kulcsa, amint a Hegyi beszédben olvassuk: *„Boldogok, akik éheznek és szomjaznak az igazságot, mert majd eltelnek vele.”* (Mt 5,6).

Várnai László, Nagykanizsa